

28.05.2020 r.

Katecheza 13

Temat: Być mocnym w Duchu Świętym.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Króluj nam Chryste!

Witam Was bardzo serdecznie drodzy Uczniowie!

Podczas naszych ostatnich katechez podjęliśmy temat sakramentalnych znaków Bożej miłości.

Przypomnijmy sobie zatem, że sakramenty święte są znakami Bożej miłości, objawiającej nieskończoną dobroć Pana Boga i Jego troskę o zbawienie całego świata.

Sakramenty to skuteczny znak łaski, ustanowiony przez Chrystusa i powierzony Kościołowi.

Sakramenty przemieniają życie człowieka i przybliżają go do dobrego Boga.

Zapamiętaj!

“Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego: chrzest, bierzmowanie i Eucharystia są fundamentem całego życia chrześcijańskiego” (KKK nr 1212).

Podczas naszej dzisiejszej katechezy chciałbym zechcieć spojrzeć na teksty słowa Bożego, które mówią nam o mocy działania Ducha Świętego w historii zbawienia oraz w życiu chrześcijanina.

W minioną niedzielę jako wspólnota Kościoła świętowaliśmy uroczystość Zesłania Ducha Świętego.

“Odpowiedział im: Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii i aż po krańce ziemi”. (Dz 1, 7-8).

“Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, wszyscy uczniowie byli w tym samym miejscu”. (Dz 2,1).

“Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa i braćmi Jego”. (Dz 1,14).

A zatem zaczynamy!

Jak zauważyliście fragmenty Pisma Świętego, które czytamy i rozważamy podczas dzisiejszej katechezy znajdują się w księdze Dziejów Apostolskich.

Właśnie Księga Dziejów Apostolskich, jak na to wskazuje jej nazwa, opowiada o pracy apostołów Jezusa: jak świadczyli o Jego życiu, śmierci i Zmartwychwstaniu oraz przyczyniali się do wzrostu Kościoła.

Jest to ciąg dalszy Ewangelii, z zwłaszcza Łukaszowej.

Napisał je z pewnością św. Łukasz, gdzieś w latach 80-90.

Zaczął swoją historię od Wniebowstąpienia Jezusa do Ojca. Potem opowiedział, jak apostołowie po Pięćdziesiątnicy przynaglani przez Ducha Świętego zbudowali pierwszą wspólnotę chrześcijańską w Jerozolimie wokół Piotra. A następnie jak przesłanie Jezusa wyszło z kraju Żydów, żeby dotrzeć do tych, zowie się poganami, Grekami, Rzymianami, Arabami i innymi. Sprawił to zwłaszcza św. Paweł, “nowy” między apostołami.

Wniebowstąpienie

Chrześcijanie świętują Wniebowstąpienie czterdzieści dni po Wielkanocy, zgodnie ze wskazówką św. Łukasza. Jest to święto chwalebного powrotu Chrystusa do Boga, Jego Ojca. Jezus powierzył

uczniom troskę o kontynuację Jego misji, towarzyszy im w Duchu Świętym i przygotowuje miejsce obok siebie.

Święto Pięćdziesiątnicy

Żydowskie święto Pięćdziesiątnicy (po hebrajsku Szewout) następuje pięćdziesiąt dni po święcie Paschy i upamiętnia dar Prawa i Dziesięciu przykazań na górze Synaj, po wyjściu Izraela z Egiptu.

Jest to więc także święto Przymierza.

Chrześcijanie obchodzą to święto pięćdziesiąt dni po Wielkanocy, a więc dziesięć dni po Wniebowstąpieniu.

Jest to święto Zesłania Ducha Świętego, a także w pewnym sensie święto narodzin Kościoła, gdyż tego dnia apostołowie otrzymali moc oznajmiania o Zmartwychwstaniu Jezusa.

Narodziny Kościoła

Kościół narodził się w dniu Zesłania Ducha Świętego. Jego pierwszym zadaniem było otwarcie się na świat, gdyż Jezus powiedział, "Idźcie więc, i pozyskujcie uczniów we wszystkich narodach" (Mt 28,19).

Apostołowie wyznaczyli "diakonów do pomocy w Eucharystii i modlitwie, oraz misjonarzy, których wysyłali poza Jerozolimę, bo ogłaszali Dobrą Nowinę.

Każda wspólnota otrzymała swojego kierownika, biskupa, a także misjonarzy oraz nauczycieli, znających Pismo Święte. Ten początkowy okres życia Kościoła, naznaczony działaniem apostołów i ich uczniów, trwał około stulecia.

Jezus zaprasza do kontynuowania Jego misji

Podczas ziemskiego życia Jezus wzywał ludzi do pójścia za Nim: to byli właśnie Jego uczniowie. Pośród nich wybrał dwunastu towarzyszy – apostołów, aby przebywać z nimi i podzielić się z nimi swoim posłannictwem. Po śmierci, Zmartwychwstaniu i Wniebowstąpieniu Jezusa apostołowie otrzymali Ducha Świętego właśnie w dniu Pięćdziesiątnicy. Uzdolniło to ich do przekazywania Bożego przesłania wszystkim ludziom we wszystkich językach. Zaczęli więc swoją misję: rozpowszechniali przesłanie Jezusowe. Wyruszywszy z Jerozolimy, z czasem założyli liczne wspólnoty wierzących w krajach, które odwiedzili. Pięćdziesiątnica wyznacza więc moment narodzin Kościoła Chrystusowego. Dlatego Zesłanie Ducha Świętego jest bardzo ważnym świętem: to jakby urodziny Kościoła.

W Dziejach Apostolskich odkrywamy pierwszych chrześcijan i ich życie w wierze. Każdego dnia modlili się i sprawowali Eucharystię, pilnie trzymali się nauki apostołów i dzielili się dobrami.

Popychani przez Ducha Świętego apostołowie organizowali Kościół stosownie do potrzeb Jego misji w całym świecie. Wyznaczyli też diakonów (to znaczy "służących") i prezbiterów dla służby Kościołowi. Następcami apostołów są biskupi. Dla katolików papież, biskup Rzymu, jest następcą św. Piotra, pierwszego z apostołów.

Apostoł to dosłownie wysłannik, delegat. Jest to więc poseł z określoną misją. W Nowym Testamencie słowo to oznacza osobę wyznaczoną do głoszenia przesłania chrześcijańskiego. Pasuje szczególnie do Dwunastu, którzy towarzyszyli Jezusowi i którzy stali się świadkami Jego życia, śmierci i Zmartwychwstania.

“Przyjdź Duchu Świąty, napełnij nasze serca swoją radością i pokojem. Spaw byśmy zawsze słuchali Twojego głosu i trwali w miłości Jezusa”.

04.06.2020 r.

Katecheza 14

Temat: Czy naprawdę warto się modlić?

Co to jest modlitwa?

Modlitwa jest wzniesieniem duszy do Boga lub także prośbą skierowaną do Niego o stosowne dobra. Podstawą modlitwy jest pokora. “Nie umiemy się modlić tak jak trzeba” (Rz 8,26).

Pokora jest zatem dyspozycją do darmowego przyjęcia daru modlitwy: człowiek jest żebrakiem wobec Boga.

Modlitwa – czy zdajemy sobie z tego sprawę, czy nie – jest spotkaniem Bożego i naszego pragnienia. Bóg pragnie, abyśmy Go pragnęli. Modlitwę zawsze przeżywa się w kategoriach pragnienia.

Niezależnie od tego, jaki byłby język modlitwy (gesty, słowa), zawsze modli się cały człowiek.

Serce jest mieszkaniem, w którym jestem, gdzie przebywam (według wyrażenia semickiego lub biblijnego: gdzie “zstępuję”). Jest zatem miejscem spotkania, albowiem nasze życie, ukształtowane na obraz Boży, ma charakter relacyjny: serce jest miejscem przymierza.

Modlitwa chrześcijańska jest związkiem przymierza między Bogiem i człowiekiem w Chrystusie.

W Nowym Przymierzu modlitwa jest żywym związkiem dzieci Bożych z ich nieskończonego dobrego Ojcem, z Jego Synem Jezusem Chrystusem i z Duchem Świątym.

Katecheza 15

Temat: "Naucz nas modlić się".

Jakie są formy chrześcijańskiej modlitwy?

Tradycja chrześcijańska zachowała trzy główne formy życia modlitwy:
modlitwa ustna, rozmyślanie i kontemplacja.

Ich wspólną cechą jest zawsze skupienie serca.

Modlitwa ustna

Modlitwa ustna to pierwszy etap każdej modlitwy.

W modlitwie słowa są ważne. Lecz słowa to nie modlitwa.

Najważniejsza jest nasza obecność w Tym, do kogo mówimy w modlitwie.

Modlitwa ustna jest niezbędnym elementem życia chrześcijańskiego.

Modlitwa staje się wewnętrzną w takiej mierze, w jakiej uświadamiamy sobie Tego, "do którego mówimy".

Rozmyślanie

Rozmyślanie polega przede wszystkim na poszukiwaniu.

Zazwyczaj pomagają w tym księgi, które chrześcijanie mają do dyspozycji: Pismo Święte, zwłaszcza ewangelia, święte obrazy, teksty liturgiczne z dnia i danego okresu liturgicznego, pisma mistrzów duchowych, dzieła z zakresu duchowości, wielka księga stworzenia oraz księga historii, karta Bożego "dzisiaj".

Rozmyślanie nad tym, co się czyta, prowadzi do przyswojenia sobie treści przez odniesienie jej do siebie samego.

Pismo Święte to niewyczerpane źródło Twojej modlitwy.

Kontemplacja

Kontemplacja jest modlitwą dziecka Bożego, grzesznika, któremu przebaczone, który zgadza się na przyjęcie miłości, jaką jest kochany, i chce na nią odpowiedzieć.

Kontemplacja jest więc zatem najprostszym sposobem wyrażenia tajemnicy modlitwy. Jest ona darem, łaską; nie można przyjąć jej inaczej jak tylko w pokorze i ubóstwie.

Modlitwa Jezusa

Pierwszym wzorem modlitwy dla każdego z nas jest Jezus Chrystus.

Spróbujmy zobaczyć modlitwę naszego Mistrza, Pana i Zbawiciela.

Najważniejsze w modlitwie Jezusa Chrystusa jest krótkie aramejskie słowo ABBA. Jezus jest synem wobec Boga Ojca. Mamy być przed Bogiem jak dzieci, jak synowie i córki.

Drugi ważny moment – wytrwała modlitwa Jezusa przed ważnymi wydarzeniami. Chodzi o zobaczenie roli Boga i Jego woli, chodzi wreszcie o wsparcie duchowe.

Ostatnie, trzecie spostrzeżenie - Jezus modli się w samotności.

ABBA, OJCZE. DLA CIEBIE WSZYSTKO JEST MOŻLIWE.

Drodzy Uczniowie!

Bardzo chciałbym podziękować każdemu i każdej z Was za Wasze tegoroczne uczestnictwo w katechezie.

Jest to Wasze świadectwo wiary, że Jezus Chrystus, nasz Pan i Zbawiciel jest w waszym życiu Kimś ważnym, jest Waszym Przyjacielem, jest Tą Osobą której ufacie i której słów dających życie pragniecie słuchać i wypełniać je w waszym codziennym życiu.

Dziękuję za naszą wspólną modlitwę podczas katechezy, za czas, który spędziliście podczas naszych wspólnych katechez budując relację z Nim poprzez słuchanie Jego słowa – Słowa Bożego.

Wszystkiego dobrego!

Wasz katecheta

Paweł Sitarek